

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg synes ikke, det er rimeligt at bruge et udtryk som »gidsel« om det forhandlingsforløb, der har været mellem landbruget og regeringen.

Det er sådan, at regeringen sammen med landbruget gennemførte en meget omfattende aftale i december 1980, som landbruget også vurderede ville hjælpe dem væsentligt. Vi littede deres rentebetalinger med ca. 1 mia kr. pr. år i 3 år gennem de ordninger, vi gennemførte.

Vi håbede alle, at disse ordninger ville række langt frem, men landbruget kom i juni måned og sagde til os: vi tror ikke, at det er nok, vi tror, vi må se på det igen. Vi blev så enige med landbruget om i fællesskab at nedsætte et udvalg, der skulle vurdere de lidt mere langsigtede forhold for landbrugets indtjening og dets beskatningsforhold.

Dette udvalgsarbejde er foregået effektivt og i enighed mellem regering og landbrug. Udvalget har afgivet en betænkning i oktober måned, da folketingssamlingen begyndte. Vi har siden drøftet denne betænkning med landbruget, og der er ikke gået mere end en måneds tid, siden vi fik høringssvarene ind. Vi har udkrystalliseret nogle forslag, som jeg tror landbruget finder meget tilfredsstillende, i det oplæg, vi i dag har til diskussion bl.a. her i folketinget på grund af denne forespørgsel. Jeg tror, det er nogle ordninger, der kunne have hjulpet landbruget, og som vi kunne have gennemført fra 1. januar, hvilket har været tidsterminen både for landbruget og for os i det arbejde, vi har gjort.

Der har ikke været tale om at holde nogen som gidsler. Der har været tale om et udvalgsarbejde, hvor vi seriøst har arbejdet sammen om at løse problemerne, noget, der desværre ser ud til at blive blokeret for en tid. Det er derfor, vi vil komme med en midlertidig ordning. Jeg kan sige, at jeg har haft en samtale med landbruget i dag om det, og jeg har haft en samtale med kreditforeningerne, og de beklager også, at vi er kommet i en situation, hvor vi er nødt til at gribe til sådan en forholdsvis midlertidig ting.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Ja, det er forunderligt at skulle høre hr. Ellemann-Jensen sige, at regeringen ikke plejer at fremlægge beregninger over de forslag,

vi lægger frem. Jeg kan nævne en stribe af småtryk for hr. Ellemann-Jensen. Ja, hr. Ellemann-Jensen peger nu på et stykke papir, der ikke er fremlagt til forhandling i folketinget. Vi har i går, som det er bekendt, fremlagt dette papir til forhandling med forligspartierne i forventning om, at vi var kommet i realitetsdrøftelser om at udbygge det flerårige handlingsprogram med de elementer, vi kunne blive enige om herindenfor. Jeg var selvfølgelig parat til at redegøre også for de økonomiske virkninger af de forslag, der er indeholdt deri, og jeg kan love hr. Ellemann-Jensen, at når vi vender tilbage og får adgang til at fremlægge disse forslag for folketinget, så vil de blive ledsaget af de nødvendige økonomiske konsekvensberegninger.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

Regeringen har udarbejdet en plan. Det står efterhånden klart for os alle. Det, vi desværre stadig væk må konstatere i dette øjeblik, er, at ikke alle folketingsmedlemmer har planen. Det har vi drøftet i formiddag – ikke mere om det.

Men nu kommer finansministeren og fortæller os, at der også er tal på denne plan, at den oven i købet er konsekvensberegnet. Så vil jeg da gerne bede finansministeren om at fortælle os noget om disse tal. Det er ikke en rimelig argumentationsform, at finansministeren her står og fortæller os, at regeringens plan er der tal på, men uden at oplyse tallene, og samtidig siger, at i den plan, der er udarbejdet af det konservative folkeparti og venstre, Helhedsplan 82, er tallene grebet ud af den blå luft. Hvor ved finansministeren det fra? Jeg tror ikke, at finansministeren har haft megen tid til at læse planen igennem, for ellers ville han drage en anden konklusion. Det er da klart, at man altid kan diskutere forudsætningerne. Det kan man også, hver gang regeringen ledsager forslag med konsekvensberegninger; det har vi jo dog set tilbage i tiden. Men her er en ærlig vilje til at dokumentere, hvordan tingene hænger sammen.

Derfor synes jeg, at finansministeren nu skulle oplyse os om, hvad der vil ske med hensyn til det voksende underskud på statens finanser, hvis den plan, regeringen har lagt frem, blev gennemført fuldt og helt. Det tal